

az egyházalapítónk, Dávid Ferenc nyomdokain járó, sok lánglelkű világi és egyházi személyiség lelkében újra meg újra megfogalmazódtak, és amelyek ma is tisztán, világosan meghatározzák az Istenben hívő, magasrendű erkölcsi színvonalon álló unitárius ember magatartását.

Előttünk áll egy esztendő, mint egy fehér lap, amelyre mátol kezdve az év utolsó estéjéig Isten és az élet fogják feljegyezni mindazt, ami ma még ismeretlen előttünk. Az év első napján tele vagyunk bizakodással és jó reménységgel, mert diadalmas hittel hiszünk Istenben, gondviselő Atyánkban. Hisszük, hogy becsületes kötelességteljesítésünk és áhítatos, lélekszerinti imádkozásunk nyomán ebben az évben is áradni fog reánk, mindannyiunkra Isten védő, oltalmazó gondviselése, áldásának újjáteremtő ereje és melege. Hisszük, hogy Jézus szellemében gondolkozva és cselekedve, legfőbb erkölcsi parancsolatait hirdetve és gyarló erőnkkel gyakorolva, a szeretet élettörvényét valósággá magasztosítani próbálva, egyszóval az eszményi világ, az Istenországa megvalósulásáért szívvel-leléssel munkálkodva, szebbé és gazdagabbá tehetjük a magunk, szűkebb családjunk, a nagy család, unitárius lélek- és szeretetközösségünk és hazánk életét ennek az esztendőnek a folyamán is.

Kérem a gondviselő Istent, minden áldásnak adóját, hogy áldja meg az 1977. esztendőben is egyházunkat, legfőbb testületünk, az Egyházi Főtanács világi és egyházi vezetőit és tagjait, espereseinket, lelkészeinket, énekvezéreinket, gondnokainkat, keblitanácsosainkat és minden egyes hívünket; adjon mindannyiunknak elég testi és lelki erőt, hitet, buzgóságot, kitartást, hivatástudatot és felelősségérzetet, hogy az evangélium minden idők jézustanítványaihoz szóló tanításaira áhítatos lélekkel figyelve, öntudatos lelkülettel dolgozva és áhítatos érzések között imádkozva, egy lépéssel közelebb juthassunk a magasztos célhoz, a tökéletesedéshez és munkálhassuk hazánk, Szocialista Köztársaságunk s benne az egész nép és az összes egyházak mellett a mi egyházunk és híveink javát, gyarapodását, fejlődését, boldogulását.

A gondviselő Isten áldása nyugodjék meg mindannyiunkon és adjon boldog újesztendőt.

„MUTASD MEG NÉKEM A TE HITEDET A TE CSELEKEDETEIDBŐL“

Kedves atyámfiai, szeretett híveim! Nehéz szavakba foglalnunk még tört részét is annak, ami egy hete tépi, mardossa szívünket. Március 4-én hazánk népe szomorú történelmi pillanatot élt át. Néhány perc alatt ipari és kereskedelmi vállalatok, intézmények, templomok, családi otthonok omlottak össze vagy szenvedtek óriási veszteségeket. Ami pedig a legmegdöbbentőbb, a vad, pusztító földrengés több száz emberáldozatot is követelt.

Az evangélium szavai szerint „együtt sírunk a sírókkal“, a szereteteiket elveszített szülőkkel, gyermekekkel, testvérekkel, jóbarátokkal, munkatársakkal; egyszóval siratjuk a tőlünk váratlanul elszakadt honfitársainkat. Drága emléküket lelkünk mélyén kegyelettel őrizzük.

A fájdalmas veszteség és keserű gyász azonban végképpen meg nem törhet minket. Bár tudjuk, hogy „Isten utai nem a mi utaink, Isten gondolatai nem a mi gondolataink“, mégis mulandó, véges voltunkban hitünket és reménykedésünket ezekben a megpróbáló napokban is gondviselő Istenünkbe vetjük. Ez a rendíthetetlen, legyőzhetetlen hit és bizalom újra talpra állít és kiformalja bennünk a magasrendű embert, a segítség után áhítozókhöz simogató gondoskodással lehajló szamaritanust, a testvéri szeretet evangéliumi parancsát öntudatos lélekkel cselekvő jézustanítványt.

Hozzátok, mai jézustanítványokhoz hangzik sürgető üzenetem és kérésem: ti mindnyájan velünk együtt tegyetek szent tanúbizonyságot arról, hogy mint hazánk előmenetelét szíveteken hordozó, hűséges állampolgárok, mint hívő keresztények és öntudatos unitáriusok segítségére siettek azoknak, akiknek segítségre ma olyan parancsoló szükségük van. Ne csak a feleslegesből adjatok, hanem úgy nyújtsátok segítségeteket hazánk áldott közössége felé, hogy az lélek szerinti, erőtökhöz valóban méltó, igazi áldozat legyen. Ezért a mindenik CEC. egységnél működő „1977 sz. földrengés károsultak megsegélyezése — Cont 1977 Ajutorare Sinistrați Cutremur — számlára“ fizessétek be mielőbb azt az összeget, amellyel hazánkat ezekben a nehéz órákban segíteni óhajtjátok. És ne legyen közületek egy se, aki ez áldozathozatalból közömbös lélekkel kivonja magát.

Isten áldása legyen adakozó hiveinken, országunk vezetőin, minden állampolgárán és Szocialista Köztársaságunkon.

Atyafiságos üdvözlettel és fópásztori szeretettel:

Dr. KOVÁCS LAJOS
püspök

A ROMÁN PARASZTSÁG 1907-ES FELKELÉSE

Hetven évvel ezelőtt a társadalmi felszabadulásért vívott évszázados harc egyik jelentős mozzanata rázkódtatta meg az országot. A földnélküli, végtelen nyomorban élő, kiuzsorázott és elnyomott parasztok, miután évtizedeken át hasztalanul kérték csupán azt a kis földet, amin dolgoztak, vagy legalább a földbérleti rendszer szabályozását, 1907 télutóján a maguk kezébe ragadták az igazságtevést. A felkelés döntő okai: az élelemhiány, földhiány, a teljes létbizonytalanság, de leginkább a falusi ember munkáját és szükségleteit kizsákmányoló igazságtalan rendszer.

Az elavult társadalmi viszonyok fő tartópillére és egyben a felkelés célpontja a bojári nagybirtok volt, amely uralta az ország mezőgazdasági rendszerét. Egykorú statisztikák szerint a nagybirtokosok maroknyi csoportja tartotta kezében az összes földterület több mint ötven százalékát, míg az egész parasztságnak kevesebb mint negyven százaléka jutott. A föld további része az állam, az egyház vagy a tőkés társaságok tulajdona volt. A parasztság nagy része vagy egyáltalán nem rendelke-